

S.XIX	P. VIGNON LA MADELAINE	ALEXANDRE GUSTAVE EIFFEL TOUR EIFFEL	LOUIS SULLIVAN MAGATZEMS CARSON, PIRIE, SCOTT
FITXA TÈCNICA Cronologia Tipologia Material Estil Localització		1887-1889 Monument commemoratiu Ferro forjat Arquitectura del ferro Camps de Mars, París	1899-1901/1904 Arquitectura civil Formigó, ferro i vidre Escola de Chicago Chicago, EUA
CONTEXT HISTÒRIC		Reordenació Europa, colònies, industrialització, creixement demogràfic, moviments socials, avantguardes	
DESCRIPCIÓ FORMAL		Enorme estructura metàl·lica, 324m (antena), forma piramidal, dividida 4 parts, 3 plataformes ➡ verticalitat: - o Base planta ➡ rectangular, 4 pilars inclinats, damunt vuit gats hidràulics i units per 4 arcs - o 4 potes inclinades fins 2 plataforma - o La curvatura iniciada ➡ 4 pilars es troben Estabilitat ➡ simetria Interior ➡ escales, restaurant, botigues, museu	2 parts diferenciades: - o Base ➡ Aparadors vidre arran façana, emmarcats amb 2 bandes, ornamentació naturalista, fulles d'acant, bandes espirals - o Plantes ➡ construcció cel·lular, repetició mòdul, finestres separades per estructura geomètrica de formigó Coberta plana Façana funcional ➡ llum, finestres de Chicago, portes circulars = continuïtat carrer
ENTORN		És el més alt de París, la seva ubicació al costat del riu ➡ integració urbanística	Xamfrà districte comercial i històric ➡ monumentalitat
FUNCIÓ I SIGNIFICAT		La Segons Rev Industrial, 1/2 XIX, ➡ exposicions universals 1889 Expo París, centenari Rev Francesa ➡ símbol Rebuig popular	En funcionament fins el 2007 Edifici rellevant de Sullivan "La forma segueix la funció", +significatiu l'escola de Chicago
MODELS I INFLUÈNCIES		Crystal Palace J.Paxton, Londres ➡ enginyers	Decorativisme modernista Funcionalisme europeu, Adolf Loos, casa Michaelerplatz, i Le Corbusier

S.XVIII-XIX	A. Canoca, Eros i Psique	A. Rodin, el pensador	M. Blay, els primers freds
FITXA TÈCNICA Cronologia Tipologia Material Estil Tema Localització	1787-1792 Escultura exempta Marbre Neoclassicista Mitològic Musée du Louvre	1880-1900 Escultura exempta Bronze Impressionista Simbòlic Musée Rodin	1892 Escultura exempta Marbre Realista/simbolista Costumista MNAC
CONTEXT HISTÒRIC	Rev. Francesa, Rev. Industrial→ transformacions, consolidació burgesia, ↑ demogràfic	Reordenació Europa, colònies, industrialització, creixement demogràfic, moviments socials, avantguardes	
DESCRIPCIÓ FORMAL	Ideal de bellesa, dos cossos en aspa, amb centre els llavis=petó, tractament acurat, textura suau, acabat polit amb pedra volcànica→ tendresa. No policromada=desconeixement	Home nu amb els braços, peus, mans desmesurat sobre una roca. Torç inclinat, cap descansa a la ma→reflexió, lluny entorn Composició centrípeta= endins, → figura geomètrica tractament anatòmic→ tensió, Jocs lumínics, sensació no acabada→ esclaus MA	Grup format per figura principal un ancià amb una nena, asseguts a un banc i nus. Composició simètrica, angles→ ancià i dinamisme de la nena. Realisme→minuciositat, textura pell, carn, sensació fred, mans entrelaçades, musculatura coll. Sfumatto→ formes suaus nena
ENTORN	Decorar la sala de Lord Cawdor, acaba en mans de Napoleó	Va ser pensada per representar a Dante→metàfora del pensament del home enfrontat a la tragèdia del destí mortal	Premiada amb Primera Medalla a l'Expo Nacional de Madrid
FUNCIÓ I SIGNIFICAT	Història mitològica→ <i>L'ase d'or</i> , Apuleu. Eros, enamorat de Psique, filla rei d'Àsia, ella encuriosida li acosta una llàntia i una gota li cau sobre Eros. Visita l'oracle de Venus, qui li encomana l'atuell Proserpina, conté la bellesa. Es castigada per obrir-lo amb un son profund fins que Eros la besés	Formava part de la gran porta del museu d'arts decoratives de París, que tenia la <i>Divina Comèdia</i> com a motiu central→ la Porta de l'Infern, que no es va acabar mai.	Metàfora vulnerabilitat ésser humà→ infantesa-vellesa =reflexió dificultats vida. Ancià= musculatura→ treball Nena= indefensió, temor Transforma una escena de tendresa en una representació idealitzada del sofriment humà
MODELS I INFLUÈNCIES	Referent el món clàssic, contra el decorativisme rococó. Grans infl artistes neoclàssics i l'escultura moderna. A Espanya→Damià Campeny, Antoni Solà	Miguel Àngel→ tractament anatòmic, volums. Considerat gran renovador escultura contemporània pel tractament matèria, formes arrodonides→Modernisme, sXX fins Brancusi	Rodin→ tractament marbre, musculatura, tècnica sfumatto, <i>non Finito</i> al rostre de la nena. Transició academicisme cap escultura moderna pel realisme, simbolisme i idealisme

S.XVIII-XIX	J.L.David, El jurament dels Horacis	E.Delacroix, la llibertat guiant al poble	F.de Goya, el Tres de Maig
FITXA TÈCNICA Cronologia Tècnica Estil Tema Localització	1784 Oli sobre tela Neoclàssic Literari Musée du Louvre	1830 Oli sobre tela Romàntic Al·legòric i històric Musée du Louvre	1814 Oli sobre tela Neoclàssic/romàntic Històric/al·legòric Museo del Prado
CONTEXT HISTÒRIC	Rev. Francesa, Rev.Industrial→ transformacions, consolidació burgesia, ↑demogràfic. Època napoleònica⇒estil imperial. Romanticisme ⇒reacció pintura neoclàssica		Constitució Cadis, 1812, arribada de Ferran VII, 1813 i retorn polítiques absolutistes, abolició Constitució 1814
DESCRIPCIÓ FORMAL	Org.espai⇒espai arquitectònic. Figures/arcs. Subordina el color al dibuix, gris, ocre, vermell. Fons, fosc i figures, clars. Vermell=equilibri. Anatomia ⇒escultura clàssica. Línia recta, homes= agressius, línia ondulada, dones= sentiment Llum tènue esquerra⇒ Caravaggio	Composició triangular, bandera tricolor, vèrtex i els cossos, base Dinamisme, participació de l'espectador. Fons edificis París. Cromàticament⇒foscos i ocres, incidència colors bandera en zones del quadre i una llum irreal= dinamisme intern, caràcter abrindat de l'obra	2 grups: soldats diagonal i executats. Llum il·lumina, deixa penombra els soldats= reforça idea grup. Figura braços oberts ⇒focus central. Línia horitzó alta fa q espectador sigui protagonista. Expressivitat personatges, contrasta amb soldats, gama cromàtica reduïda, pinzellada llarga= dinamisme
TEMÀTICA	Tragèdia literària <i>Horaci</i> , Pierre Corneille (<i>Història de Roma</i> de Tit Livi). Juren davant el pare combatre fins la mort per Itàlia central. Tres dones ploroses, mare i les 2 dones.	Transforma en al·legoria els fets revolucionaris del juliol 1830⇒fi regnat Borbó a França, inici monarquia constitucional.	6 anys després, s'ofereix per perpetuar escenes contra Napoleó. Fa parella amb el <i>dos de maig</i> , <i>carrega dels mamelucs</i> . Església⇒colors groc, blanc, creu
FUNCIÓ I SIGNIFICAT	No representa un tema històric, sinó el culte a la virtut, l'honor, lleialtat, autosacrifici⇒ Horacis. A l'època⇒sentiment del deure amb la pàtria, atac contra Estat monàrquic ⇒idea revol	Propagandística⇒remarcant l'esperit combatiu i de rebel·lia que va unir el poble francès ⇒les classes socials: burgesia, barret copa; menestral, camisa; joves, pistola i la massa popular	No se sap funció. Esperit de denúncia de la guerra i de l'invasor francès. <i>Els desastres de la guerra</i> .
MODELS I INFLUÈNCIES	Clàssic ⇒formal i temàtic. Rafael, Poussin ⇒línia, el rapte de les sàbines Caravaggio ⇒tractament llum Model pels pintors neoclàssics	Rubens ⇒força dinàmica Miguel Angel ⇒ <i>terribilitat</i> Caravaggio ⇒clarobscur Escola veneciana ⇒tract.color Gericault, Rai de la Medusa Inspiració Renoir, Van Gogh	Herència barroca del clarobscur Converteix imatge heroica neoclàssica en icona romàntica dels que lluiten per la llibertat. Dd pv composició, influeix en Manet, <i>afusellament Maximilià</i> , <i>Matança de Corea</i> , Picasso, Gernica

	G. Courbet, Enterrament a Ornans	M.Fortuny, La vicaria	E.Monet, El dinar campestre	
FITXA TÈCNICA	Cronologia Tècnica Estil Tema Localització	1849-50 Oli sobre tela Realista Escena costumista Musée d'Orsay, París	1867-70 Oli sobre fusta Realista Escena costumista MNAC, Bcn	1863 Oli sobre tela Realista impressionista Escena costumista Musée d'Orsay, París
CONTEXT HISTÒRIC	2a ½ XIX ➡Reordenació Europa, colònies, industrialització, creixement demogràfic, moviments socials, avantguardes: realisme, impressionisme, postimpressionisme, simbolisme. Arquitectura➡ historicisme-modernisme			
DESCRIPCIÓ FORMAL	Retrat col·lectiu de personatges diferents classes social en oració fúnebre, part baixa tela, al voltant es congreguen, sense jerarquia, les figures de mida natural com un fris, pel damunt el santcrist, trenca horitzontalitat. Llum tènue, alba, clarobscur donen corporeïtat. Gamma cromàtica reduïda, destaca el vermell, blanc =llum, el negre= dramatisme	Punt fuga➡ signatura papers pel nuvi, al mateix pla, darrera, esposa, familiars, figura almoïna. Esquerra el vicari. Al marge grup de personatges=poble= torero-monja. Composició➡ espai buit inferior =perspectiva. Llum daurat i braser➡ equilibri cromàtic. Pinzellada minuciosa, detalls Dinamisme➡ diàleg = varies escenes	Composició ➡triangle: 3 plans horitzontals, a sota una panera, centre una dona nua, mira espectador, dos homes vestits, una dona en rierol darrera. No es mirem, paisatge, clarobscur, reforçada per gradació tonal color. Ombres, transparència rierol➡ verd, contrapunt lumínic, blanc i negre	
TEMÀTICA	Enterrament d'un pagès, escena vida quotidiana del seu poble natal, models.	Vicaria S.XVIII, escena habitual.	Anomenat inicialment, el bany➡ és una escena quotidiana. Germà, cunyat, model	
FUNCIÓ I SIGNIFICAT	Contra academicisme, reflectir realitat XIX. Després rev. 1848, canvis jutjat Saló París, permet obres gran format =impacte cruesa i lletjor imatges➡rebuig Expo Uni 1855, inaugura expo individual, Pavelló del Realisme, dona nom (Daumier, Millet)	Gènere del <i>tableautin</i> ➡ teles petit format en fusta, detallista. Representa un estereotip època.	Saló oficial 1863➡ no admesa➡ saló dels rebutjats, per la nuesa dona al no ser un tema mitològic i perspectiva rara de la dona rierol	
MODELS I INFLUÈNCIES	Copia naturalistes i artistes s. XVII, Caravaggio, Velazquez, repres. realitat circundant objectiva. Influeix en realistes, impressionisme i cubisme = nova formulacions pictòriques. Enterrament senyor Orgaz, El Greco L'aiguador de Sevilla, Velazquez	Goya, Museu del Prado➡ personatges populars composició Estança Marroc➡ cromatisme, llum Virtuosisme, composició, cromatisme➡ referència pintura espanyola finals s.XIX	El judici de Paris, Rafael (perduda) i el concert campestre, Ticià Influència clàssica, pintura veneciana, barroc espanyol, Velazquez. Admirat pels impressionistes pel tractament llum i color, negativa a seguir perspectiva tradicional ➡ Cezanne i cubisme	

	Claude Monet, <i>Sol ixent. Impressió</i>	Van Gogh, <i>Nit estelada, 1889</i>
FITXA TÈCNICA	Cronologia Tècnica Estil Tema Localització 1872 Oli sobre tela Impressionista Paisatge Musée Monet, París	1889 Oli sobre tela Postimpressionista Paisatge MOMA NY
CONTEXT HISTÒRIC	2a ½ XIX ➡ Reordenació Europa, colònies, industrialització, creixement demogràfic, moviments socials, avantguardes. De l'historicisme al modernisme	
DESCRIPCIÓ FORMAL	Fons nebulós, vaixells, xemeneies fumejats, sol. Prescindeix criteris representació convencional, acadèmica per detallar objectes, emocions. Conjunt pinzellades brillants i dinàmiques ➡ insinuen. Colors ➡ blau grisenc, boira, contrast taronja. Colors complementaris = llei contrast simultani, 1839, Eugène Chevreul ➡ juxtaposició 2 tonalitats complementàries dóna intensitat i permet abandonar el clarobscur.	Composició en 2 meitats ➡ inferior, poble, superior, brillantor astres al cel. Unides per 2 xiprers, trenca vertical igual que la torre de l'església. Representació dels objectes ➡ línies rectes, figures geomètriques = ordre ➡ línies corbes, arbres, muntanyes, amb paràmetres repetitius = caos, vitalitat, pinzellada dinàmica, remolins Cromatisme ➡ verd, groc, blau = visió interior artista, no realitat = llibertat, cel, groc i blanc = lluminositat. Línies negres del contorn Pinzellada vigorosa i empastada = expressivitat
TEMÀTICA	Vista plàcida port Le Havre, joventut ➡ representació reflexos llum damunt aigua, atmosfera de la natura	Sanatori Saint-Rémy, cartes a Theo "aquest matí he vist el camp des de la meua finestra molt abans que es fes de dia, sense cap altra cosa que l'estel del matí, que sembla molt gran" = Venus, costat xiprers
FUNCIÓ I SIGNIFICAT	Presentada primera exposició impressionista, 1874, dóna nom al moviment pel que va publicar la revista satírica Louis Leroy, <i>Le Charivari</i> , "exposició dels impressionistes" = caràcter obra poc definit	El poble representat és fictici, pq la torre de l'església es holandesa = paisatge emocional, simbòlic, no a la manera impressionista. Xiprer = mort, estels brillant = somiar
MODELS I INFLUÈNCIES	Escola de Barbizon ➡ defensa del paisatge, aire lliure W. Turner ➡ sensació vaporosa atmosfera Base per postimpressionisme i avantguardes ➡ trencament sistema representatiu tradicional	Delacroix ➡ cromatisme Impressionisme ➡ preocupació representació llum, ús color pla, sense ombres ni clarobscur Gravats japonesos ➡ expressivitat línia negra Precedent artistes <i>fauves</i> ➡ utilització simbòlica color, pinzellada vigorosa, Matisse o Vlaminck, <i>Cases a Chatou</i>

	<i>P. Cezanne, Jugadors de cartes</i>	<i>E. Munch, El crit</i>
FITXA TÈCNICA	Cronologia Tècnica Estil Tema Localització 1893 Oli sobre tela Postimpressionista Escena costumista Musée d'Orsay, París	1893 Oli sobre tela Expressionista Al·legòric Galeria Nacional, Oslo
CONTEXT HISTÒRIC	2a ½ XIX ➡ Reordenació Europa, colònies, industrialització, creixement demogràfic, moviments socials, avantguardes. De l'historicisme al modernisme	
DESCRIPCIÓ FORMAL	2 homes de perfil, asseguts davant una taula, jugant a cartes. Ampolla ➡ eix compositiu, uns mica desplaçat, 1 fura sencera, l'altre no. Construcció geomètrica. Pinzellada breu, tonalitats, modelen els cossos. Llum element ➡ configuració espai, no naturalista, sinó de contrast tonal. Color ➡ predominen tonalitats cromàtiques ocre, reforça la contraposició formal, invertint els colors del pantaló i la jaqueta.	Personatge estrany sobre un pont, les mans al cap, la boca oberta per cridar, a l'esquerra 2 figures caminen, al fons un angoixant paisatge marítim, 2 petits vaixells. Línia corba i sinuosa ➡ angoixa. Perfila figura, entorn. Forta diagonal compositiva ➡ desequilibri visual, 2 parts: pont i paisatge. Línia recta = estabilitat, ordre, Colors ➡ visió subjectiva realitat. Barreja de ,amera violenta, irreal sense cap transició = ànim convuls.
ENTORN I TEMÀTICA	Escena quotidiana, jugadors de cartes, 1 fuma pipa és el jardiner de l'artista. Va fer 5 obres durant els 1890.	Sobre un pont, un home crida angoixat. Escena mostra reflex món interior, descrit per l'artista al 1882
FUNCIÓ I SIGNIFICAT	Temàtica tractada pintura francesa XVII-XVIII, que va veure en Cezanne a Aix-en-Provence. Representa la base de la revolució de la pintura del s.XX, Primeres Avantguardes	S'ha interpretat com un reflex de les pròpies frustracions de l'artista, com una metàfora visual de la soledat de l'home a la societat moderna, com a crítica al món optimista de la burgesia de la seva ciutat i transforma en un malson un passeig
MODELS I INFLUÈNCIES	Món clàssic ➡ N. Poussin Realisme ➡ Courbet Primeres Avantguardes ➡ experimentació llum, color, representació figures geomètriques, cubisme (Picasso, Braque), fauvisme i expressionisme, no copiant color amb precisió naturalista ni les formes	En opinió de Munch, Leonardo dissectiona cadàvers, ell ànimes, es fixa a l'obra de van Gogh, Gauguin, Toulouse-Lautrec, que va veure a París. Estètica tètrica ➡ Nietzsche, paral·lelisme a la Quinta del sordo, Goya Kirchner, Die Brücke, expressionisme alemany ➡ angoixa mental, distorsió dels colors i formes

1a ½ segle XX		H.Matisse, <i>Habitació vermella</i>	W.Kandinsky, <i>Composició IV</i>	S.Dali, <i>La Persistència de la memòria</i>
FITXA TÈCNICA	Cronologia Tècnica Estil Tema Localització	1908 Oli sobre tela Fauvista Costumista M. Ermitage, Sant Petersburg	1911 Oli sobre tela Abstracte Lluita entre cavallers Museu d'Art, Düsseldorf	1931 Oli sobre tela Surrealista Oníric MOMA NY
CONTEXT HISTÒRIC		1 ½ XX IGM ➡ canvis polítics, econòmics, socials: moral, dona, caiguda grans imperis, baixes, marxisme, Estats Units ➡ “feliços anys 20” i la gran Depressió. Blocs: occd i soviètic ➡ 1avant, 1905 ➡ ruptura sistema tradicionals representació		
DESCRIPCIÓ FORMAL		Obra figurativa, menjador burgès, figura femenina, taula amb objectes. Color intens protagonista (primaris, secundaris ➡ teoria del color, ús negre), tb dibuix, línia corba=dinamisme. Llum, cap font, és el color, no ombra=caràcter irreal ➡ Gauguin. Esquematisme, distorsió formes=irreal. No perspectiva tradicional, figures al mateix plànol.	Obra abstracte amb elements encara figuratius. 2 genets semblen lluitar sobre l'arc Sant Martí, un castell sobre una muntanya blava, davant 3 cavallers amb llargues llances. Això serveix per dividir l'obra en 2: esquerra=plans irregulars, línies inacabades=dinàmic; dreta, més definides=seré. Llibertat cromàtica de gran vistositat ➡ dominen blau, groc, vermell i verd, pinzellada nerviosa/sossegada. Crea un joc rítmic de contrastos emocionals.	Paisatge atemporal i solitari, penyasegat, platja, pedra rectangular a sobre 2 rellotges: metàl·lic amb formigues i 1 doblegat amb 1 mosca, una soca seca, darrera fusta blava connecta amb el mar, un rostre humà dormit al centre i a sobre 1 rellotge. Dibuix molt meticulós, gairebé fotogràfic, predilecció línia. Llum projectada part ↑ dreta. Colors, pinzellada plana, precisa=brillantor. Gama cromàtica ➡ ocres i blaus.
TEMÀTICA		Menjador, ja havia pintat al 1897 <i>la taula</i> .	Considerat pioner art abstracte, deixa dret. Cofundador der Blaue Reiter. IGM, Bauhaus, nazisme, París.	Pas del temps
FUNCIÓ I SIGNIFICAT		L'objectiu dels seus quadres era el plaer, alegria de viure. Apel·la a través del color a la part emotiva de l'espectador, esteticisme, plasmat en imatges de felicitat, refusa l'angoixa del món contemporani. Art que no defensa cap ideologia, només aporta una nova tècnica pictòrica. Destinada a un col·leccionista rus	Intencionada eliminació figures =incoherència, contemplació línies i colors, sensibilitat “pintura no està adreçada al sentit de la vista, sinó de l'ànima= prescindir títol, substituït x nom categories pictòriques: Impressió: capta impressió directa Improvisació: mostra emocions internes Composició: intenció expressiva meditada	Escena irracional, somni. Rostre ➡ Dalí. Iconografia: mosca, formiga = descomposició, temps=rellotge tou; present=rellotge dur Escenari= Cadaqués i Portlligat
MODELS I INFLUÈNCIES		Postimpressionisme, Van Gogh ➡ ús empastaments, tècnica divisionista (color pur al costat complementari) Simbolisme, Gustave Moreau ➡ no imitació, color irreal. Considerat principal artista fauvista, serveix com referent a M. De Vlaminck	Concepte leitmotiv= associació lliure melodia/idea de R.Wagner ➡ llibertat creativa, impt no és tema, sn harmonia pictòrica línies i colors ➡ 1r pas teòric i practic abstracció= infl artistes no figuratius ➡ J.Pollock	Giorgio De Chirico ➡ paisatge oníric Vermeer ➡ tècnica, minuciositat Teories Feud ➡ temàtica. Les impressions que rep l'home a la vida es conserva. Obra dels inicis surrealisme

segle XX	P.Picasso, <i>El Guernica</i>	J.Pollock, <i>Número 1</i>	F.Kahlo, <i>El marxisme sanarà els malalts</i>
FITXA TÈCNICA Cronologia Tècnica Estil Tema Localització	1937 Oli sobre tela Cubista, expressionista Denúncia política M.Nacional Centro de Arte Reina Sofía	1950 Oli, esmalt, pintura alumini sobre tela Expressionista abstracte Abstracte National Gallery, Washington	1954 Oli sobre tela Surrealista Simbòlic Museo Frida Kahlo, Ciutat de Mexic
CONTEXT HISTÒRIC	1 ½ XX IGM ➡ canvis polítics, econòmics, socials: moral, dona, caiguda grans imperis, baixes, marxisme, Estats Units ➡ “feliços anys 20” i la gran Depressió. Blocs: occd i soviètic ➡ 1avant, 1905 ➡ ruptura sistema tradicionals representació. 2 ½ XX ➡ IIGM, Guerra de Corea, Golf, Vietnam, Estat Israel, Rev cubana, indep països africans, dictadures Xile i Argentina, Espanya, terrorisme. 1945 ➡ 2avant Informalisme i expressionisme abstracte i 1970-80 tend postmodernes		
DESCRIPCIÓ FORMAL	Escenari arquitectònic? Finestra, sostre, terra, 9 figures: 6 persones, 3 animals, caos aparent. Composició priamidal, vèrtex, quinqué, cavall amb llança clavada al costat, dona q fuig, al terra un soldat esquarterat, maternitst, toro, ocell, dona atrapada incendi. Cubisme=multiplicitat fraccionada espai expressionisme=desfiguració rostres. Llum artificial, irracional. Color, gama grisos, negre, blanc=diaris=+impacte	Innovador dd pv compostiu ➡ artista omple la superfície, all-over-painting. Ritual= fixa tela al terra, va regalimant la pintura amb bastons, ganivets o del pot= ritme dinàmic. Abandonament composició tradicional, no hi ha cap atenció principal, ni punt de referència per analitza obra. Ni color ni forma segueix lleis trad, sinó desig de pintar en estat pur. Profunditat= superposició capes, cap perspectiva	Autoretrat (ens mira), situació simètrica en diagonal 2 crosses=dinamisme: Esquerra ➡ perfil imperialista, Dreta ➡ pau marxista Dalt ➡ retrat Karl Marx, mirant espectador Elements tractat amb intenció realista, detalls i contorns es perfilen, línia negra, que es trenca x comprensió obra i a la representació llum i cromatisme vermell i fosc=imperialisme, clar=marxisme, positiu
TEMÀTICA	Horror, destrucció guerra. Govern Segona Rep, Expo Inter París, 1937. Legió Condor alemanya bombardeja Gernika, Guerra Civil, sobre pobl.civil.	Dens entramat línies i taques. Títol, un número, enfronta l'espectador sense cap referència que el pugui condicionar o limitar el significat emocional	Expressa la utopia que la seva fe política al comunisme alliberarà la humanitat del sofriment
FUNCIÓ I SIGNIFICAT	SIGNIFICACIÓ OBERTA Dona braços=dolor físic, la que corre= perseguits, la del fill=dolor psicològic, infants vulnerables conseqüències de la guerra, soldat=les dues espanyes enfrontades a la guerra civil, quinqué= fer conèixer els fets, colom=pau. Crit contra duresa i crueltat guerra.	Dripping, resumeix llenguatge plàstic del pintor: gran format, llibertat expressiva, abstracció. Comparada amb els ritmes primaris de la natura o el ritma de la dansa. Es coneix el seu procés creatiu per fotos i les pel·lícules de Hans Namuth.	Retrat amb cotilla de cuir, paisatge en 2: • Pacífica= rius blaus, colom de la pau entre països comunistes URSS i Xina= globus terraquí • Amenaçada per la destrucció=rius sang, bomba atòmica, àguila americana (cap oncle Sam) • 2mans, 1 ulls =saviesa, l'aguanten= comunisme
MODELS I INFLUÈNCIES	Frontó temple Zeus Olimpia ➡ estruct Delacroix, Gericault ➡ composició grans obres històriques Iconografia tractada en obres posteriors a favor pau <i>matança de Corea</i> ➡ Goya	Kandinsky ➡ experiències i línies Muralistes mexicans ➡ format M.Angel, el Greco, Rubens ➡ intensitat C.Monet ➡ pinzellada desdibuixada Paradigma nou art nord-americà	Obra personal, reflecteix experiència vital Art precolombí Diego Rivera ➡ Preocupació política, social Breton va visitar Mexic i la va associar amb el surrealisme, ella ho va rebutjar

2a ½ segle XX			Andy Warhol, <i>Sopa Campbell</i>	A.Tàpies, <i>Creu i R</i>
FITXA TÈCNICA	Cronologia	Tècnica Estil Tema Localització	1965 Acrílic i serigrafia sobre tel Pop art Natura morta contemporània Producció seriada, moltes col.leccions i museus	1975 Tècnica mixta sobre fusta Informalisme Abstracte MACBA BCN
CONTEXT HISTÒRIC			2 ½ XX ➡ IIGM, Guerra de Corea, Golf, Vietnam, Estat Israel, Rev cubana, indep països africans, dictadures Xile i Argentina, Espanya, terrorisme. 1945 ➡ 2avant Informalisme i expressionisme abstracte i 1970-80 tend postmodernes	
DESCRIPCIÓ FORMAL			Llauna de sopa centrada sobre un fons neutre de tonalitat clara. Destaca amb nitidesa contorn figura línia negra= profunditat espacial. Objecte presentat de visió frontal=destaca nom producte, amb una lleugera perspectiva aèria, que permet veure la part superior envàs. Modifica els colors producte, tret comú després del 65, amb colors llampants, aplicat sense barreja, purs, plans, sense clarobscur=anuncis publicitaris	Representa uns signes i lletres en un fons on barreja terra i pintura. Al centre, en blanc: una gran +, a sobre una H; en negre, una R; en vermell, unes pinzellades ràpides i pastoses, a dalt una franja llista; Gat, R I ➡ tècnica del grattage, utilitza gruix de la base del quadre per relleu. Pinzellades amples i gruixudes ➡ efecte volumètric. Gama cromàtica reduïda ➡ ocre, vermell, blanc, negre, habitual=austeritat, mon interior, reacció colorisme Primeres avantguardes.
TEMÀTICA			Producte habitual dd 1962 al EEUU=objecte consum, aliè obra d'art, gràcies a la seva intervenció es converteix en una de les icones sXX	Treballa amb diversos material de rebuig, paper, draps, cordills, vinculat a informalisme anys 70 i a mig camí entre aquest i l'art conceptual als 80, amb obres de caire més reivindicatiu.
FUNCIO I SIGNIFICAT			Aproxima l'expressió artística a la classe popular, que reconeix, q no passava amb Expressionisme abstracte= demostra q 1 objecte qualsevol pot ser art. La reproducció seriada trenca concepte obra única	Llenguatge ocult de difícil comprensió, desxifrades x ell: A T nom, Teresa, la seva dona + ➡ lluita forces oposades R ➡ Ramon Llull, segons la crítica Defensa que pintar és reflexionar i les seves obres tenen lectures diferents i obliguen a l'espectador a reflexionar i participar
MODELS I INFLUÈNCIES			Il·lustrador gràfic = publicitat, iconografia i estil, fred i deshumanitzat. Reprèn la figuració amb retrats de famosos Referència hiperrealisme ➡ Richard Estes, Cafeteria	Surrealisme ➡ època joventut, grup Dau al Set, tècnica automatista, ús de símbols i manca significat. Informalisme, París, 1950 ➡ coneix la pintura matèrica de Wols, <i>Composició</i> ➡ llibertat creativa, incorpora materials no pictòrics, collage, grattage, que integra a l'obra. Pintor català més significatiu 2 ½ XX, defensor art innovador i experimental, sempre present a la seva trajectòria artística.

S.XX		PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, LLUÍS DOMÈNECH I MONTANER	LA PEDRERA O CASA MILÀ, ANTONI GAUDÍ
FITXA TÈCNICA	Cronologia Tipologia Material Estil Localització	1905-8 Auditori Ferro, vidre, ceràmica, maó Modernista Bcn	1906-12 Civil Pedra, maó, ceràmica, ferro Modernista Bcn
CONTEXT HISTÒRIC	2a ½ XIX ➡Reordenació Europa, colònies, industrialització, creixement demogràfic, moviments socials, avantguardes. De l'historicisme al modernisme		
DESCRIPCIÓ FORMAL	2 façanes maó vist vermell, arcades en planta baixa, tribuna coronada amb arcs apuntats i decorada amb columnes de busts escultòrics i mosaics. Àtic amb mosaics de Luís Bru, cúpula. Exterior➡grup escultòric M.Blai, dedicat cançó popular, Sant Jordi. Interior 3 parts: accessos (escales monumental), auditori (butaques i llotja), escenari, que no té arc superior, quedant integrat a la sala. Decoració➡element unitari. Llum natural➡vitralls, claraboia en forma de cúpula invertida. Escultures de Pau Gargallo➡música, Richard Wagner		La línia corba domina la façana, formada per planta baixa amb 2 entrades independents, 5 pisos, àtic amb terrassa. Cada pis està separat per una ondulació, que recorre la façana= horitzontalitat. Finestres i balcons, modelats amb motius vegetals i ferro forjat = curvilini. Coberta ➡xemeneies, caixes ascensor, ventiladors, dipòsits aigua ➡elements dissimulats imaginatives formes escultòriques. Interior ➡pati privat descobert = ventilació, llum= distribuïdor de les plantes, articulades sense ordre lògic aparent = habitacions poligonals, mobles➡Gaudí. Terra del pati= prolongació carrer exterior. Estructura ferro combinada amb pedra i maons, elimina nus de càrrega, substituïts per arcs i columnes inclinades = façana estruct,autònoma i cada planta diferent
ENTORN	Cantonada petit carrer bcn, lloc poc vistós➡ estar a prop artistes		Innovadora façana principal en confluència 2 carrers, permet aprofitat xamfrà i gaudir visualment P.Gràcia
FUNCIÓ I SIGNIFICAT	Acollir la Seu de l'Orfeó Català, fundat 1891 i sala de concerts. Caràcter catalanista Orfeó➡gran valor simbòlic➡catalanisme, la Renaixença. “el PMC serà el temple de l'art català i el palau del nostre renaixement. LL.Domenech i Montaner		Milà encarrega a Gaudí la casa, projectat per allotjar un aparcament de carruatges i cotxes al subterrani, botigues a l'entresòl, domicili planta principal, 4 pisos lloguer, àtic. Pedrera ➡solar davant edifici
MODELS I INFLUÈNCIES	Recuperació materials com el maó, volta catalana, herència gòtica + Innovacions tècniques ➡ ferro, vidre en estructura, concepció unitària sala, integra públic = modernitat Auditori de Chicago, Louis Sullivan		Gran llibertat creativa, continua casa Batlló, Parc Güell➡Influència natura, ondulació murs. Paradigma arq.modernista i funcionalitat ➡ascensors als habitatges, s'avança idea planta lliure. Tractament escultòric de la pedra, considerat antecendent arq. Expressionista alemanya, Erich Mendelsohn, torre Einstein, 1920

S.XX	Pavelló alemany, L.Mies van der Rohe	Casa Kaufmann, Frank Lloyd Wright	Museu Guggenheim de Bilbao, Frank O. Gehry
FITXA TÈCNICA Cronologia Tipologia Material Estil Localització	1929 Pavelló exposició Marbres colors, vidre, ònix, acer Funcionalista Montjuïc, Bcn	1938 Casa unifamiliar Formigó, pedra, vidre, alumini Organicista Pennsilvània EUA	1991-97 Museu Pedra, vidre, titani Desconstructivista Bilbao
CONTEXT HISTÒRIC	1 ½ XX IGM ➡ canvis polítics, econòmics, socials: moral, dona, caiguda grans imperis, baixes, marxisme, Estats Units ➡ “feliços anys 20” i la gran Depressió. Blocs: occd i soviètic ➡ 1avant, 1905, fauvisme, expressionisme, cubisme, futurisme, abstracció, art dadà, surrealisme ➡ ruptura sistema tradicionals representació		2 ½ XX ➡ IIGM, Guerra de Corea, Golf, Vietnam, Estat Israel, Rev cubana, indep països africans, dictadures Xile i Argentina, Espanya, terrorisme. 1945 ➡ 2avant Informalisme i expressionisme abstracte i 1970-80 tend postmodernes
DESCRIPCIÓ FORMAL	Sobre podi de travertí, s'accedeix per una escala de 8 esglaons, piscina planta rectangular ➡ zona serveis (despatx i lavabos), integrat per un mur de travertí, coberta plana i horitzontal i pati posterior, amb un estany i estàtua de bronze de George Kolle. Superfície mural vidriada ➡ llum ➡ interrelació interior-exterior = espai, reforçat pel reflexa a la piscina. Coberta sobre 8 pilars metàl·lics, allibera els murs de la càrrega ➡ oposat espai compartimentat. Mobiliari ➡ Cadira bcn, catifa negra, cortina vermella ònix daurat = DEU	Composició geomètrica de plans verticals de pedra (murs-xemeneia), oposada 3 plans horitzontals de formigó (terrasses en volada) = cascada. Criteris compositius: • encreuament continu volums, • projectar edifici interior a exterior • integració medi Interior planta de distribució lliure. Vidre als angles = integració paisatge, amplis finestrals	Visió ext ➡ 2 tipus volums intercon els octogonals, pedra i corbats, titani. Es combinen a través de murs, com una cortina de vidre=llum i rel int-ext. Marquesina sobre columna colossal. Entrada s'amaga en una escalinata q salva desnivell carrer=crea visió global del conjunt. Interior ➡ enorme vestíbul, articula 3 nivells, sales per passarel·les curves, ascensors envidriats, escales. 19 galeries: 10 octogonal, 9 irregular ➡ en correspondència formes exterior. Espectacular sala gran lliure columnes. Il·lum. natural zenital, claraboies.
ENTORN	Exposició Internacional 1929, bcn, lloc escollit per arq per no trencar amb historicisme dels palaus oficials	Integració arq entorn, arbres, roca, cascada ➡ premisa organicisme	Riba Nerbion, sota la cota eixample ciutat = manté alçada edificis voltant. Eix urbanització i entorn = reflex aigua
FUNCIÓ I SIGNIFICAT	Seu representació Alemanya, acollir autoritats. Suposa model referència noves idees arq mov modern. Es va desmantellar i reconstruir.	Habitatge, unitat ésser-natura, viure a la natura sense renunciar a les comoditats arq moderna = ecologia i progrés	Museu contemporani fons propi i expo temporals itinerants. Formes orgàniques = vaixell = homenatge trad portuària ciutat i panell = peix
MODELS I INFLUÈNCIES	Segueix principis arq funcionalista, iniciats escola Chicago, Le Corbusier Inspiració arq posterior Ville Savoie Director Bauhaus, establert Chicago	Fusió funcionalisme i organicisme + pragmatisme japonès va influir en Alvar Aalto, vil. la Maireia	Desconstructivisme = fragment forma, geometria ➡ constructivisme rus, 1910 Maqueta III Internacional, Tatlin. Prog. simulació pc càlcul estructura = noves tecnologies en arquitectura

1 ½ SEGLE XX	Formes úniques de continuïtat en l'espai, Umberto Boccioni	El profeta, Pablo Gargallo	Nit de lluna, Leandre Cristòfol
FITXA TÈCNICA Cronologia Tipologia Material Estil Tema Localització	1913 Escultura exempta Bronze Futurista Figura humana en moviment MOMA NY	1933 guix 1936 bronze Escultura exempta Bronze Cubista Religiós Museo Arte Reina Sofia, Museo Gargallo	1935 Escultura exempta Fusta i fusta pintada Surrealista Al·legòric MNAC bcn
CONTEXT HISTÒRIC	1 ½ XX IGM ➡ canvis polítics, econòmics, socials: moral, dona, caiguda grans imperis, baixes, marxisme, Estats Units ➡ “feliços anys 20” i la gran Depressió. Blocs: occd i soviètic ➡ 1avant, 1905, fauvisme, expressionisme, cubisme, futurisme, abstracció, art dadà, surrealisme ➡ ruptura sistema tradicionals representació		
DESCRIPCIÓ FORMAL	Retrat cos antropomòrfic que camina decidit. Reprodueix moviment a partir de la musculatura corporal. La figura és una superposició volums, com una seqüència fílmica= simultaneïtat temporal. És una figura distorsionada semblant a l'estil cubista ➡ nombroses formes geomètriques, perfils angulosos, potenciada per la superfície brillant del bronze. Mov cap endavant-endarrere=dinamisme marxa. Els peus sobre 2 platafor quadrangulars =l'eleva, sensació lleugeresa.	Considerada obra principal representa figura humana a base planxes metall retallades, estructurades eix central, format x cap, columna, cama esquerra. Buit x planxes= joc formes còncava i convexes i combinació espais buits i plens= expressivitat. Planxes dentades=cabells i robes ➡ dinamisme formal. Contrastos de llum i ombra, escultor anomena “volum vertical”, que pot ser envoltat per l'espectador.	Destaca la seva puresa formal, sense ornaments: Base rodona fusta, horitzó un ou de sargir=mobilitat, corba, lluna fus per filar= línia recta, rigidesa, arbre Compon un interessant joc de contrastos x senzillesa formal i descontextualització dels elements, que torna a reproduir a l' <i>aurèola astral</i> . 1932 s'inicia a la no-figuració, en 2 vies: surrealisme, formes orgàniques relaxació de la raó i l'altra us materials industrials i li dona contingut simbòlic.
TEMÀTICA	Manifest escultura futurista: “qualsevol objecte mostra, x les línies, de quina manera es disgregaria si continués les tendències de les seves forces internes” Boccioni ➡ el mov absolut són les forces internes invisibles de l'objecte i l'obra és la posada en pràctica de la teoria.	Mística figura del profeta rep amb la força, derivada expressivitat gestual, braç enlaire i aguanta amb força bastó.	L'artista explica que la peça és un retrat matern, ja que la seva mare filava i sargia. Són els elements que li recorden a ella
FUNCIÓ I SIGNIFICAT	Retrat tridimensional cos enèrgic en acció, que reproduïx l'energia interna i dinàmica de l'ésser humà. Alguns crítics recull la teoria nitzecheana del “superhome”= ésser humà del futur, biònic, meitat humà-màquina, llibertat trencant les barreres i normes.	Representa la força de la paraula, de la veritat com a camí a seguir, un camí que el personatge assenyala amb el gest. És l'obra + gran i coneguda	Presentada per Expo Logicofobista, 1936. Organitzada pel grup ADLAN, amics de Art Nou. Esdevé “una intuïció d'amor envers tot allò que et crida l'atenció”
MODELS I INFLUÈNCIES	Fou qui millor transmet el conceptes futuristes i pioner en us nous materials com vidre, ciment, ferro. Malgrat el mov renega de les formes del passat té semblança a Victòria de Samotràcia	Pablo Picasso, cubisme superposa plans ➡ rostre. Expressionisme i Art primitiu Influ ➡ Introducció buit, volumètric, H.Moore	Transf objectes quotidians en poètics ➡ ready-made, M.Duchamp, malgrat q s'aparta del no-significat. S'acosta + al Miró surrealista <i>Personatge amb paraigua</i> , 1931 i els poemes de Joan Brossa.

		<i>J.Miró, Dona i ocell, Joan Gardy Artigas (ceramista)</i>	<i>E.Chillida, Elogi de l'aigua</i>	<i>L.Bourgeois, Maman</i>
FITXA TÈCNICA	Cronologia Tipologia Material Estil Tema Localització	1982 Escultura exempta Ciment i trencadís de ceràmica Abstracte/surrealisme Al·legòric Parc Joan Miró, Bcn	1987 Escultura exempta Formigó i acer Abstracte Al·legòric Parc de la Creueta del Coll, Bcn	1999 Escultura exempta Bronze, acer inoxidable, formigó i marbre Expressionista Al·legòric Museu Guggenheim, Bilbao
CONTEXT HISTÒRIC	2 ½ XX ➡ IIGM, Guerra de Corea, Golf, Vietnam, Estat Israel, Rev cubana, indep països africans, dictadures Xile i Argentina, Espanya, terrorisme. 1945 ➡ 2 avant Informalisme i expressionisme abstracte i 1970-80 tend postmodernes			
DESCRIPCIÓ FORMAL	Participació enginyers, grues, operaris. Recobriments del ciment amb trencadís= modernisme. Parts deixen veure formigó=austeritat, colors vius primaris i negre per incisió, cromatisme més aviat pla. Llum natural=canviant i artificial x nit= reflexos al trencadís i clarobscur. Proporcions monumentals, tendeix a la abstracció, múltiples angles visió ➡ llac			
TEMÀTICA	Integrat a la trama urbana dissenyada per I.Cerdà, estany, visible dd diferents punts. Ocupa espai antic escorxador=4 illes. Escultura transició democràcia ➡ lloc 1r q va construir ajuntament 1a eleccions democràtiques ➡ equipament obsolet			
FUNCIÓ I SIGNIFICAT	Automatisme ➡ reproduïx univers de símbols sorgits inconscient, <i>la Masia</i> . Persona=terra, ocells= món celestial. Apropar art al públic, mural aeroport, connotació política ➡ obsequi ciutat, homenatge Gaudí			
MODELS I INFLUÈNCIES	Mestres clàssics ➡ <i>interior holandès</i> , 1928 Aportació important al surrealisme per la llibertat creativa i creació personalitat pròpia inspirada en el primitivisme i innovacions al camp abstracció			

		J.Kosuth, Una i tres cadires
FITXA TÈCNICA	Cronologia Tècnica Estil Tema Localització	1965 Fusta i paper fotogràfic Art conceptual Diferents versions
CONTEXT		2 ½ XX ➡ IIGM, Guerra de Corea, Golf, Vietnam, Estat Israel, Rev cubana, indep països africans, dictadures Xile i Argentina, Espanya, terrorisme. 1945 ➡ 2avant Informalisme i expressionisme abstracte i 1970-80 tend postmodernes
DESCRIPCIÓ FORMAL		1 cadira de fusta, produït en sèrie, a prop paret blanca, entre 2 panells penjant: - Esquerra ➡ fotografia ampliada a la mida de la cadira - Dreta ➡ fotografia molt ampliada de la definició de cadira del diccionari Instal·lació q es desmunta al acabar exposició. Canvia al tornar a muntar-la, l'autor ha deixat text q descriu l'obra, poden fer-se diferents versions, tb amb altres objectes: roba, taula, cactus, sempre amb la mateixa organització ➡ objectes comuns i funcionals. Composició ➡ com un tríptic, eix la cadira i els 2 elements reproduïts tècnicament, un de visual i l'altre verbal, tots dos referits a la cadira.
TEMÀTICA		Art=idea ➡ art conceptual, sorgeix a EUA, anys 60 després estètica minimalista. El q importa és la reflexió sobre l'obra, el concepte, i el procés creatiu més q l'expressió visual, deixant la forma per anar a l'àmbit de les idees, les paraules i tb filosofia: - Obra= objecte de pensament - No representar la realitat, sinó un conjunt de significats, conceptes reconeguts per l'intel·lecte - Combinació llenguatges ➡ escrit, representacions pictòriques - Tècniques diverses ➡ instal·lació, videoart, internet, fotografies, vídeos, textos, sent escasses manifestacions pictòriques - Art efímer i difícil comercialització
FUNCIÓ I SIGNIFICAT		<i>Art after Philosophy</i> , 1969, és el seu principal manifest, on desenvolupa la base teòrica de les seves obres. Cerca, amb caràcter polèmic, noves vies expressives ➡ elegix objecte industrial, útil, per allunyar la creació artística de les valoracions decoratives, deixa aspecte visual per anar a l'idea, mitjançant ús de la paraula.
MODELS I INFLUÈNCIES		Desmaterialització de l'art, iniciat amb el dadaisme Parteix obra M.Duchamp, considerant inici art modern o conceptual, reconeix <i>la font</i> , 1917 Magritte, 1898-1967 ➡ <i>Ceci n'est pas une pipe</i> , 1928 Plató ➡ fa diferència entre idea de l'lit, la representació del fuster, pràctica, i la d'un pintor, q és un engany